

«Παρεμβαίνοντες...»



Ἡ Ὁδὸς τῆς Σωτηρίας Νὰ μὴ λησμονοῦμε τὶς ἁμαρτίες μας

Σὲ μία Σκῆπη συνεδρίαζαν οἱ Πατέρες γιὰ ἓναν ἀδελφό, ὁ ὁποῖος εἶχε σφάλει.

Καθένας ἔλεγε τὴν γνώμη του, μόνο ὁ ἀββᾶς Πίωρ σιωποῦσε σκεπτικώς.

Χωρὶς νὰ γίνεи ἀντιληπτός, βγῆκε, πῆρε ἓνα σακκὶ καὶ τὸ γέμισε ἄμμο. **Τὸ** σακκὶ αὐτὸ τὸ φορτώθηκε στὸν ὦμο του. **Συγχρόνως** γέμισε ἓνα μικρὸ ὄστρακο (μικρὸ πήλινο σκεῦος) μὲ ἄμμο καὶ τὸ κρατοῦσε στὰ χέρια του. **Ἔτσι**, μὲ τὸν βαρὺ σάκκο πίσω στὴν πλάτη του καὶ τὸ μικρὸ ὄστρακο στὰ χέρια του, εἰσῆλθε στὸ **Συνέδριο**.

Βλέποντας τὸ θέαμα αὐτό, οἱ Πατέρες τὸν ἐρώτησαν τί σημαίνουν αὐτά. **Ἐκεῖνος** τότε ἀπάντησε:

«Τὸ σακκὶ μὲ τὴν πολλὴ ἄμμο εἶναι τὰ πλημμελήματά μου, τὰ ὁποῖα, ἐπειδὴ εἶναι ἀναρίθμητα, ἔρριξα πίσω μου, γιὰ νὰ μὴν τὰ βλέπω, νὰ μὴ θρηνῶ γι' αὐτά καὶ νὰ μὴν ἀγωνιστῶ γιὰ τὴν ἐξάλειψή τους. **Καὶ νά!** **Ἔχω** τοποθετήσῃ μπροστά μου τὰ ἐλάχιστα πλημμελήματα τοῦ ἀδελφοῦ μου. **Καὶ** ἀσχολοῦμαι μὲ αὐτά, φλυαρώντας καὶ κατακρίνοντάς τον».

Στὸ ἄκουσμα τῶν βαθυστόχαστων αὐτῶν λόγων, οἱ Πατέρες κατενύγησαν, σηκώθηκαν πάνω καὶ ἀνεφώνησαν:

«Πράγματι, αὕτῃ εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς σωτηρίας!».



Ὁ Ἑρανιστὴς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

20.7.2025 ἐκ. ἡμ.,

† Ἀγίου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου